

Решили да опитатъ. Веднага се появилъ силенъ вѣтъръ. Пѣтникътъ си облѣкълъ мушамата, хваналъ си шапката и продължилъ пѣтя си.

Вѣтърътъ се разфучалъ още по-силно. На помощъ му дошълъ и дѣждътъ. Западали едри капки. Пѣтътъ се разкалялъ. а дѣждътъ силно шибалъ пѣтника въ лицето. Вѣтърътъ превилъ треви и цвѣтя; брулѣлъ дрѣхитѣ на пѣтника, опитвалъ се да му грабне шапката, или да го повали на земята. Но човѣкътъ закопчалъ добре мушамата си, хваналъ здраво шапката си, навелъ се напредъ, подпиралъ

се съ бастуня си и крачелъ бавно напредъ. Вѣтърътъ билъ безсиленъ да го спре.

— Сега да се опитамъ азъ, казало слънцето и се появило на небето. Неговитѣ лѣчи бързо разжсали и разпрѣснали облацитѣ. Небето заблестѣло. Пѣтникътъ си отдѣхналъ и весело запѣлъ. Слънчевитѣ лѣчи се изсипали върху полето и затрептѣли надъ него. Пѣтникътъ съблѣкълъ мушамата си, мѣтналъ я на рамо, взелъ шапката си въ рѣжа и продължилъ пѣтя си.

А слънцето още по-изобилно изсипвало своитѣ топли и свѣтли лѣчи. Не полѣхвалъ вече никакъвъ